

Som sållan eller aldrig wäl
 Uträtta det dem bör med skäl,
 När syßlan står uti hwar wrå
 Ogjort, fritt man då säga må,
 Att hjorte-benen saknas der,
 Fast det än tidt befallat är.
 De skämmas ej med skamlös ord,
 Skall syßlan eljest blifwa gjord,
 Endsa sin Herre och sin Fru,
 Will icke han, så gdr det du.
 När de på wärf mänd wisas ut,
 De stadna wid hwar tredje knut;
 Tre timmar de der ofta stå
 Bland røfferskr, andre också;
 Der squalras hwar som bäst hon kan;
 Husbond och matmor går det an,
 Sakar som angå land och folk,
 Förhandlas der förutan Tolk.
 Om du dem manar tådan gå,
 Tullrick och fat umgäller då.
 Så snart de komma i huset in,
 Yppas då deras bittra sinn;
 De skära dig utöfwer lamb,
 Bort, bort med slife grymme lamb.
 Hwad skall jag säga i harm och nöd?
 De spara ej fisk, kött eller bröd,
 Som råttor de det slåpa bort,
 Så att uppå en tid så fort,
 Med påsan och med kassan sompt,
 Husbondens wisthus blifwer tomt.
 Jag will härmed besluta nu
 Figur och husdräng, båda tu.
 Beskrå Gud hwad som nyttigt är
 Till wälfärd både här och der!

U p s a l a 1826,
 Tryckt hos Em. Bruzelius.

En from Tjenares Belåte.

Tjenaren hafwer en röd luswa på sitt hufvud,
 hafwer ock deslikes en tarfwelig klädning, dermed
 han fyller sin kropp: han hafwer ock ett Swin-
 tryne, Åsne-bron och Hjort-fötter: sin högra hand hål-
 ler han slott upprätt uti höjden; på wänstra Skuldran
 har han liggandes ett of och på hwar ändan ett
 ämbar med watten hängandes, ett framför och ett
 bakfester. Uti sin wänstra hand bär han en skå-
 wel med glöddande kål.

Utläggning.

En from tjenare höfmes ock tillbör en ärlig
 och renlig klädebonad. Swintrynet lärar att en tje-

Uti Gilberti Cognati Husdräng
 öfversatt af E. Schrodenus 1617.

nare icke skall vara fräsmaga och hafwa en låcker
mun, utan skall med sådan spis sig låta åtnöja,
som: för handen och i förråd wara kan. Åsne-bron
betyda, att en tjenare skall hafwa tålmodiga dron,
då hans husbonde råkar till åfwentyrs tilltala
honom skarpt.

Den uppräckte handen påminner honom hans
trohet och lofwen, då han umgås med sin Herres
gods och handlingar; Hjort-fötterna gifwa tillkän-
na, att han uti sin Herres sakers och ärenders be-
ställande skall vara snar och behändig. Men åm-
baren och eldskoflen, att han skall vara slitig,
trifwen och idfksam till att uträtta och beställa
många syflor tillika.

En from Hustienares Belåte uti rim författadt.

Om någon gerna weta will
Hwad lön en husdrång kommer till,
Och hur han sig förhålla skall,
Spörj en Fransos: i detta fall
Bet han till pricka låra dig,
Det skall dig fromma wißerlig,
Allt hur en drång skall ställa sig,
Så att hans tjenst är tackelig;
Så ock om hans art och natur.
Det syns af framman ställt figur
Som i E g n a t i. bok påminns.
En drång som tarfligt kladder är,
Hans hufwud en röd lufwa bär,
Ej mera kladder drängen får
Uraf husbonden för ett år,
Dermed skall drängen wara nöjd;
Sitt kall uträtta med stor fröjd.
Hans åsne-bron synas dig
Ranske sällsamme och underlig?

Märk detta wäl och rätt förstå:
När Herren skarpt tilltala må
Sin drång, skall han ej skälla mot,
Men tålmod wara hans bot,
Och som en Åsna tuga still,
Om han hans wrede sakta will.
Men Swine-trynet detta lär:
Hwad mat som uti förråd är
Den skall man sätta honom för,
Årsligt ej drängen spisas bdr.
Sin högra hand utsträcker han,
Allt henne skada må hwar man.
Det är: hans hand skall wara ren,
Så är han fri dr rep och gren.
En tjuv han håller det för skam,
Om han sin hand skall draga fram.
Hwad är eldskoflen, som han bär
I wenstra handen för sig här?
Och på sin wenstra axel en stång,
Som måttelig är tjock, ej lång;
Två watten-åmbar deruppå,
Ett framman ett bak hänga må.
Det är: att drängen på en tid
Tillika skall med slit och id
Uträtta i huset syflor två,
Ja flere, om han det binner så.
Men efter mycken wåda sker,
Af watten och eld (det hwar man ser),
Sin trohet måste drängen då
Husbonden te i hwarje wrå,
All skada afwärja med stor slit,
Thes får han lön, han derpå lit;
Och att han ej skall wara sen,
Ty målas han med hjorte-ben:
De syflor som med dröjsmål ske,
Allsingen tack förtjena de.
Hwad här om drångar är utlagdt,
Om Pigor warde det ock sagdt,